

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Kazinczy-utca 808. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési penzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyeghetek minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, Erzsébettér, 9. sz.) Bécsben: Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész iven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 „ 50 kr.
Jogász-egyleti tagok számára:
apr.—decz. 1 „ 50 kr.

Előfizetési fölhívás

„Székely Hirlap“

Politikai, társadalmi- és a maros-vásárhelyi „Jogász-Egylet“ közlönyének

VI-ik évfolyamára.

Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. Fél évre: 3 frt. Evnegyedre: 1 frt 50 kr. Jogász-egyleti tagok részére apr.—decz. 1 frt 50 kr o. é.

Az előfizetési díj, legcélszerűbben postai utalvánnyal, a „Székely Hirlap“ kiadó hivatalának Maros-Vásárhelyre, küldendő.

M.-Vásárhely, 1874. június 6 án.

Telekkönyvi rendszerünk szerint a dologbeli jogokon (jure in re) kívül bejegyzés tárgyát képezik még a személyes jogok is, melyek természetöknél fogva nem közvetlenül valamely dologra, hanem bizonyos meghatározott személy különös kötelezettségének teljesítésére vonatkoznak (relativ jogok.) Azonban nem minden személyes kötelezettségből eredő jog bir azon törvényes minőséggel, hogy telekkönyvi bejegyzés tárgya lehessen. A személyes jogok közül csak azok igtattathatnak bekeblezés vagy előjegyzés-kép nyilvánkönyvbe, — melyeket az anyagi jog világosan azon tulajdonsággal ruházott fel, hogy telekkönyvi bekeblezés által absolut hatásuakká, azaz mindenki irányában érvényesithetökké válnak. Ezt kell érteni azon egyébként teljesen helytelen kifejezés alatt, hogy a személyes jogok bekeblezés által „dologbani jogokká“ lesznek: helytelen, — mert az ily jogok a bejegyzés után is lényegileg személyes jogok maradnak s az u. n. „dologbani jogok“ természetéből az absolut hatás minőségén kívül semmit sem vesznek fel.

Az osztrák ált. polg. törvénykönyvnek a telekkönyvi rendelettel összefüggésben álló határozatainál fogva (id. törv. szab. I. 156. §.) az absolut joghatály minőségét felvehetik s telekkönyvi bekeblezés által megnyerik: — a visszavásárlási jog, a bérleti jogok és a házastársak közti vagyon közösség.

A visszavásárlási jog fenntartásából (pactum de retrovendendo) a vevőre nézve azon köteletség származik, melynél fogva az általa megvett tárgyat, ha azt az eladó visszaváltani akarná, a neki fizetett vételár megtérítése fejében ismét visszadni tartozik. A vevőnek jogutódai ellené-

ben és azok kárával is a visszavásárlás joga csak úgy gyakorolható, ha az a nyilvánkönyvekbe van kebelezve (ptk. 1070. §.) Ez esetben a ptk. 1079. §-ának analógiája, — de a dolog természete szerint is, — az eladónak kereseti joga van a vevő jogutódai ellen is a dolog visszabocsátására, minden járulékaival együtt; a jogutod jó vagy rosszhiszemű minőségéhez képest.

A ptk. 1071. §-a azt monja ugyan, hogy a viszeladás fenntartása (pactum de retromendo) is ugyanazon szabályok alá esik, melyek a visszavásárlásra nézve fennállanak, — ez azonban épen a viszeladási jog bejegyzésére, s ennek törvényes következményeire nem alkalmazható. A viszeladás iránti mellékszerződés, melynek tartalma az eladó azon kötelezettségben áll, hogy a vevő hívására az ettől kapott vételárt visszafizetni és az annak árán eladott dolgot a vevőtől ismét visszavenni tartozik, természeténél fogva abban különbözik a visszavásárlási jogtól, hogy amaz egy harmadik kárával nem gyakorolható, holott a bejegyzés célja épen az volna, hogy a bekeblezett jogot egy harmadik kárával is gyakorolni lehessen, a mint ez a visszavásárlásra nézve a ptk. 1070. §-ában világosan kiemeltetik.

Másrésről látni való, hogy az eladón kívül mást a vételár visszafizetésére s a vétemény visszavételére kötelezni még a viszeladási jog bejegyzése esetében sem lehetne, s így e jog nem tartozván azok közé, melyek bejegyzés által absolut hatásuakká válnak, — nem is képezheti telekkönyvi bekeblezés tárgyát.

Az elővásárlási jog kikötése (pactum protimiseos) a vevő fél azon kötelezettségét vonja maga után, minélfogva azon esetben, ha a megvett dolgot ismét eladni akarná, annak megvételével azt, a kitől a dolgot ő maga vette, megkínálni tartozik. A ptk. 1073. §-sa szerint ezen jog is mindenki irányában érvényesithetővé válik, ha a telekkönyvbe bejegyeztetik, s ha ily esetben a dolog — az eladó megkínálása nélkül vétetett volna meg más által, — az elővásárlásra jogosított a dolgot az új vevőtől bejegyzett elővásárlási joga alapján elperelheti. De ha a dolog bírói árverésen adatott el, az elővételre jogosított félnek a legtöbbet ígérő ellen kereseti igénye még azon esetben sincs, — ha a ptk. 1076. §-ának ellenére az árverésre különösen meg nem hivatott volna.

Be nem keblezés esetében a jogosítottnak csak kártalanítási igénye van az ellen, kinek a dolgot az elővásárlási jog fenntartása mellett eladta és pedig azon érték erejéig, melylyel vagyona az elővásárlási jog gyakorolhatása által gyarapodott volna. Ugyanez áll a be nem jegyzett visszavásárlási jog megsértése esetében is.

A mi a bérleti jogokat illeti, — ezekre nézve a ptk. 1120. §-a azt rendeli, hogy a bérlemény elidegenítése és átadása a bérleti szerződés hatá-

lyát megszünteti, oly módon miszerint a bérelő kellő felmondás után az új tulajdonosnak a bérleményt átadni tartozik. De csak akkor, ha a bérleti jog a telekkönyvben bejegyezve nincs, mert különben a ptk. 1095. §-a szerint az új tulajdonos is tartozik a bérelő jogát a bérleti idő még hátralevő részére nézve elősmerni. Azonban az ily telekkönyvi bejegyzés sem bir e hatálylyal, ha a bérlemény végrehajtási árverés útján adattott el, ez esetben a bérelőnek „csak kárpótlásra nézve marad fenn elsőbbségi joga,“ (ptk. 1121. §.)

Mint hogy ezen elsőbbségi joga tulajdonképpen zálog természetével bir, látni való, hogy a bérleti jogok bejegyzése alkalmával bérelő egyszerűs mint törvényes zálogjogot nyer, — azon netaláni káranak biztosítására, melyet szerződésének — az árverés közbejötté folytán — a kikötött lejárati előtti megszüntetése következtében szenvedne. E törvényes zálogjog elsőbbsége, — bár maga a kár igény csak később létesült, vizsgálhat a törvény rendeleténél fogva a bérleti jogok bejegyzésének időpontjára, — s egyenlő rangsorozattal bir a bejegyzett bérleti jogokkal.

A ptk. 1233. és köv. §§-ai által szabályzott házastársi vagyonszösség, — mint a német particuláris jog saját szerű intézménye, — nálunk fenn nem áll, — ha tehát házastársak közt társasági szerződés által vagyonszösség állapittatnék meg, ennek érvénye és hatálya nem az osztr. ptk. fentemlitett positiv szabályai, hanem a társasági szerződés természetéből folyó általános jogelvek szerint és hazai jogunk idevonatkozó határozatai értelmében volna megítélendő. — De a mennyiben az ily szerződés által ingatlanok is közöseké tétetnének, s a közösségi jog telekkönyvileg is bejegyeztetnék, — ily esetben jelenleg is az 1236. §. határozatai lennének alkalmazandók, — s a mennyiben a társasági szerződés világos tartalma mást nem rendelne, — azon fél, kinek javára a közösségi jog telekkönyvileg beigtattatott, csak nuda proprietással birna, s teljes tulajdonossá a közössé tett ingatlannak őt illető felére nézve csak a másik házastárs holtá után válnék.

Ezek tehát azon személyes jogok, melyek telekkönyvi bejegyzés tárgyát képezhetik. — Mint hogy azok természete telekkönyvi bejegyeztethetőségök daczára a dologbeli jogok természetétől lényegesen eltér, s mégis azok bejegyezhetőségének sem belső kellékei, sem alaki feltételei iránt a telekkönyvi szabályok különös intézkedéseket nem tartalmaznak, — ennélfogva úgy az elmélet, mint a gyakorlat terén egészen ellenkező irányu tételek állittattak fel azon kérdés megfjtésére nézve, — hogy a bejegyzésre alkalmas személyes jogok bekeblezésének kellékei és feltételei teljesen azonosok e dologbeli jogok bejegyzését szabályozó határozatokkal. — E tekintetben az egyik vélemény odajárul, miszerint a házast-

társi vagyonközösség kivételével, melynek bejegyzése tulajdonszerzésre vezet s így dologbeli jogot alapít, — minden személyes jog a másik fél beleegyezése nélkül is bekebelezhető; — ha tehát az okirat egyrézről a telekk. rendelet általános határozatainak megfelel, másrészt pedig a bekebelezéshez megkívántató minden kellékekkel bír, — akkor annak alapján nem előjegyzés, hanem bekebelezés elrendelésének van helye, mintán a bekebelezési engedély is esetben tökéletesen felesleges. E felfogás helyességéről jövő számban, X. y.

— **A román vasuti csatlakozásokra** nézve a tárgyalások eredményhez vezettek, s egy bukuresti hivatalos távirat jelenti: „Az orsovai és brassói csatlakozás tárgyában Magyarország és Románia közt kötött egyezmény aláíratott. Mindkét csatlakozásnak négy év alatt kell kiépítenie, viszont a magyar kormány elejtette a tarifa kérdésre vonatkozó feltételt.“ Ez alkalommal nem tartjuk feleslegesnek, röviden megismertetni a tárgyalások menetét a „P. Lloyd“ után. A magyar kormány eredetileg a brassói csatlakozás egyidejű engedélyezését kötötte ki az orsovai csatlakozás megengedésének feltételül, s csak miután a román kormány semmiképen sem akart ebbe beleegyezni, tétetett magyar részről azon ajánlat, hogy legalább a két vonal tarifájára nézve történjen egyenlő megállapodás; kikötöttén, hogy ekkor is a tömösi csatlakozás után másfél évvel történjék meg. Bukurestben azonban ezen feltételeket sem fogadták el, részint politikai, részint pénzügyi szempontból; különösen nem akarták megengedni, hogy egy idegen állam avatkozzék be a román kormány tarifa politikájába. A mi a román kormány politikai és pénzügyi aggodalmait és ellenvetéseit illeti, azon félreértésen alapultak, különösen a pénzügyi szempontot illetőleg, mert a magyar kormány csak ezt kívánta, hogy egyenlő távolságokra egyenlő tarifa legyen kiszabva. A budapesti kormány pedig annival inkább ragaszkodott e feltételhez, mivel mindkét csatlakozás egyidejű engedélyezésétől még mindig nagyon vonakodott a bukuresti kormány.

TÁRCZA.

A moriscok kiirtása Spanyolországban.

(Buckle után).

(Folytatás.)

Más iparágok ugyanazon sorban osztaoztak. A 15-ik században és a 16-ik elején Spanyolország nagy hirben állt kesztyűgyártásért. Temérdek mennyiségben készítették a kesztyűket, hajókon különböző országokba vitték, különösen Angol- és Franciaországban nagy kellendőségnek örültek; még Indiában is kellendő árucikk volt. De már 1655-ben Martinet de Mata arról biztosít, hogy ezen időtájtban a gazdagság ezen forrása egészen kiapadt és a kesztyűkészítés, mely korábban, — mint ő állítja — minden spanyol városban virágzott, teljesen megszűnt. Castiliában ez egykor virágzó tartományban minden tönkre ment, még Ségovia is elvesztette kézmű iparát, s csak régi gazdagságának emlékét tartotta fenn. Burgos hanyatlása is épen oly rohamosan ment előre, ezen kereskedelemre híres város egészen kialudt, s az elhagyott utcák s az üresen maradt házak, a pusztulás oly szomorú képét tüntették fel, hogy a kortárs a kinek ez a pusztulás feltűnt, határozottan azt mondja: Burgos mindenét még nevét is elvesztette. Más tartományokban a következmények még szomorubbak voltak. A déli szép tartományok, melyek a természet által oly dusan voltak felruházva, korábban oly gazdagok voltak, hogy a szükség idejében adományai elégségesek valának, a birodalom pénztára megtöltésére: most azonban oly rohamos sebességgel siettek az elszegényedés

A múlt héten aztán erősen dolgozott a távirda Budapest, Bécs és Bukurest között s a magyar kormány a belügyminiszterium útján erőlyesen kijelentette, hogy ha a román kormány a vasuti csatlakozást akarja, a magyar kormány részéről kitűzött feltételek egyikét vagy másikat el kell fogadnia. E kijelentésnek aztán meg is lett az eredménye, melyet a fentebb irt távirat elő is ad. Végül még a „P. Lloyd“ reményét fejezi ki, hogy e fontos tárgy még a nyári ülésszakban tárgyalatni fog.

— **Országgyűlés.** A képviselőháznak június 1-jén tartott ülése alkalmából azt mondja a „Ref.“ hogy „a képviselőháznak nincsen logikája. A hány fő annyi felfogás. A ki jogtanár, az mint törvényhozó méskép gondolkodik az ügyvédtartásról, mint a ki nem egyetemi professor, mert az a házban a jogász urak tetszését keresi, s az auditoriumnak kedvez, feledve képviselői tisztét és a pártállás természetét.“ Sajnos, de így van, s nagyon sokszor — alig egy-két esetet véve ki — meg lehetett volna alkotni e reflexiot. Minálunk a képviselő ritkán szokta számba venni feladatát, szavaz, a hogy személyes, s nem a haza érdekei kívánják. Például a jun 1-jén tartott ülésen minden olyan apa, a kinek jelenleg jogász fia van, baloldallivá lett, s ha az előtt mindig a kormánnyal szavazott is, ekkor ellenségévé vált annak. A dolog ez: Váradi Gábor, jogászként telt karzat feszült várakozása, közben azon népszerű indítványt tette, hogy az ügyvédtartásról szóló törvényben kimondott 3 évi praxis, a mostan jogot hallgatókra nézve ne legyen kötelező. Pártolták ez indítványt Hoffmann Pál, Vécsey Tamás s a ház 7 szótöbbséggel elfogadta. E szerint a törvényjavaslat azon része, mely a három évi praxist követeli, majd csak 4 év múlva válik törvényt. Csak azt nem tudjuk, hogy ha, törvényre nem volt szükség, miért vesztegettek annyi időt annak tárgyalására, ha szükség volt, miért csináltak kivételt. Ezután a ház napi rendje fölött értekeztek, megállapodás szerint a közp. tanodai törvényjavaslat ezuttal elmarad. Még nincs elég megérve a dolog, mondják, s bát, ha félretéve megéri, mint a vaczka. Közlebbbről a választási törvény, azután a ház szabályok módosítása kerül napi rendre. Ennek is eljött az ideje.

Nagy-Enyed május havában 1874.

(Folyt. és vége.)

Fájdalommal kell hallanunk, hogy e jeles új pénzügyminiszter is a 76 eddigi milliónyi köl-

karjaiba, hogy 1640-ben nem látszott lehetségesnek, ezen tartományokat a legkisebb adó kivételével is terhelni. A 17-ik század utolsó felében még szomorítottak voltak a viszonyok, a nép szegénysége és nyomora minden képzetet meghaladt. A Madridhoz közel fekvő falvakban, az emberek szó szerint éhen haltak s a földmivesek, a kiknek élelmiszereik voltak, bármily nagy szükségök volt pénzre, nem akarták azokat eladni, nehogy családjaik éhségre jussanak. Így a fővárost az éhhalál veszedelme fenyegette; a közönséges felhívásoknak nem volt semmi hatásuk és így 1664-ben Castillia főnöke kényszerülve volt fegyveres hatalommal, s a hóhér által kísértetve bejárni a körül fekvő falvakat, s a lakosokat arra kényszeríteni, hogy élelmiszereiket Madrid piaczára vigyék. Ugyanez a szükség uralkodott egész Spanyolországban. Ez az egykoron oly dúz és virágzó ország a papok és barátok egész cselékétől volt elborítva, melynek kielégíthetetlen rablása az a kevés gazdagságot is, mely még található volt, egészen elnyelte. Ezért a kormány, melynek egy filére sem volt pénztárában, semmi bevételéhez nem juthatott. Az adószedő hivatalnokoknak kellett a szükség. segíteni, a miért is a legkétségbeesettebb eszközökhöz nyultak. Nemcsak az agy nemű és mindennemű házi butort foglaltak le: még a házakat is lefedték s a levett fedeleket a legkisebb árért is, a mit csak bevehettek eladták. A lakosok menekülni voltak kényszerülve, a szántóföldek miveletlen maradtak, egész tömegek éhen haltak, egész falvak el voltak hagyatva és sok városban a 17-ik század végén a házak kétharmada, teljesen romban állott.

(Vége köv.)

csőnből eddig befolyt és ezután befolyandó összegekkel is a jelen év szükségleteit fedezni nem képes, hanem még 42 millióra van szüksége, hogy ezen éven áttengődhessünk; e nyomorjel és bölcs miniszternek május 13-án tartott beszéd azon része a többi közt, a melylyel csak az a lamjóságok és erdők előre kiszámított és előirányzott jövedelmek öt millióval kevesebb jött be akkor, midőn a „Kelet“ és „Székely Hírlap“ hasábjain az utóbbiakra nézve a közelebbi napokban P. kézzelfoghatólag tanusítá a botlások és hiányok menthetetlenül ezután is tartani kellett a következményeit; az erdélyi követek albizottán nem bira azon honfias erőre vergődhetni, hogy követelje a kormánytól az oláhországi vasuti nem Orsovánál, hanem Gimes vagy Ojtoznál magyar birodalom vasuti hálózatával való összeköttetését; nem tudta magát elhatározni, a le bölcsebb tanító a történelemből nyert tapasztalatokon Brassómege megszüntetésével nemcsak rendet biztosítani Erdélynek, hanem százezereket apasztani az adót, s követelni, hogy a magyar kormány tanuljan meg tiz kancsalul cselekedni száz követ járszalagjától megmenekedni, s biztosítani elvégre az egyenlőséget és a magyar birodalom egységi eszméjét.

A magyar kormány férfiai nem ismerik hazánk szükségait és helyi viszonyait, hanem, a mint a múlt év folytán minden erdélyi hírlapok hasábjain, s különösen a „Kolozsvári Közlöny“ és a „Székely Hírlap“ban is jelen év elején hosszasan tanusítam az erdélyi követek különbség nélkül nemcsak hivattak, hanem kötelezettek is minden erdélyi egyes kérdéseket és viszonyokat a kormánnyal tudatni, orvosolást követelni, s ha nem méltányoltatik fellelkesük, mandatumokat küldöik kezébe letenni a toznak; kérde, melyik teljesítette ezt? a gyulafehérvári egyik követen kívül, ki gondolt a molyan és melyik irt nyíltan a kormánnyal szembe nem tudok sokat, pedig mi a centralisatioba nem zetiségünk rovására semmi által nem pótolható némely jogaink megóvása és helyi körülményeinek méltánylása nélkül bele nem rohanhatunk. Szükséges és nemzetünk fennállását biztosítja Erdélyben az adózás fel nem csigázása, a földművelés, kereskedelem és kézmű-ipar minden ároni elősegítése, a nemzeti- és vallásos intézeteknek mindegyik helyütt, valamint a közép- és polgári osztályok erőteljes állapotbani örökre fenntartásuk és biztosításuk; a melyek pedig, ha a fennebbi követelmények nem orvosolhatnak, ha hazai körülményeink nemzeti érdekebe nem istápolhatnak, nemzeti követelésünk, hanem lételünket teszük kérdésessé, ezt pedig egy követ lételéért, egy főispán személyes vagy családi érdekéért feláldozni nem szabad.

Pávai V. Elek

Csik-Somlyó, május 26-án

Csikszék törvényhatósági bizottságának e hó 22-iki rendkívüli közgyűlése volt, mely már csak azért is rendkívülinek nevezhető: mert évek óta nem volt a bizottság oly tekintélyes számban képviselve, mint ez alkalommal.

Az elnöki megnyitó beszéd után, a főjegyző átröszölte a törvényhatóság nevében ideigl. főispán ur önkormányzatát, s köszönetet szavazott a belügyminiszternek, hogy a főispáni teendők vezetését oly férfira bízta, kinek megjelenését pártkülönbség nélkül örömmel fogadta Csikszék.

Mikó Mihály főispáni működésének helyes irányát már maga azon körülmény is feltűnően jellemzi, hogy az ideigl. közgyűlést is a végett hiya össze; hogy az oly nagy mérvben elharapózott, s a kultur államokhoz hasonló-gazdagsátnak czimzett erdőpusztítás meggátolását módot találjon. Valóban ideigl. főispán ur a szegnek jérére talál, s Csikszék népének alig lehetne nagyobb jóát tenni, mint az erdők pusztítását meggátolni.

A főispán kezdeményezését a bizottság örömmel fogadta, s a czél elérésére, a legerélyesebb lépéseket tett, s egyszersmind közegei által a községek figyelméztetni határozta: hogy az arányosítás iránti jelentéseiket haladéktalanul adják be.

Vajha minden székely főtiszt követné e példát, s a székely népnek havasaiban még most is rejlő nagy kincse, s vele a jövő nemzedék jólléte meg lenne mentve és biztosítva!

A csik-mártonfalvi földmives felső népiskola beltelkének vásárlás általi megnagyobbitása, s más egyéb ez iskolára vonatkozó tárgyak körül hosszas és élénk, de minden tekintetben higgadt vitatkozások folytak, valamint az igazságügyminiszter azon kívánsága tárgyában is: hogy a széknek egy a várterületén fekvő épülete a m. k. törvényszéknek átadassék.

A gyűlés után, ősi szokás szerint, a főispán áldomás fejében 100 teritékű ebédet adott, hol a társaság feltűnő élénknek mutatta magát, s nem hiányoztak az elmés s őszinteséget tükröző vig felköszöntések, természetesen legelőször is a legelső magyar emberért, a király ő felségéért; míg többek közt egyik a belügyminiszterre azon ötletből köszöntött föl: hogy Csikszék vezetésével — bárha ideiglenesen is, — Mikó Mihály urban székünk kitűnő szülöttjét és köztisztviselőben álló polgárát biztá meg; egy másik pedig végre rendkívüli örömet fejezte ki, a székünkben egy idő óta szokatlan esemény fölött: hogy ezuttal Csikszék minden pártja egy asztal mellett kedvencz politikai vezére körül egyesült, ki ezen sajnosan nélkülözött egyesülést megjelenése, tapintatos eljárása s jelesen pedig, az őt mindig kiválóan jellemzett honpolgári szép erényei által létrehozta, s lelkéből megéljenezte.

Adná a gondviselés, hogy lenne ezen oly lélekemelőleg mutatkozott kölcsönös bizalomnak állandó élete, s székünk derék polgárainak egyetértését semmiféle fondorlat ne zavarná meg.

B—i.

Mi hír külföldön?

— **A francia válság** némely részleteit, érdekesen világítja meg Cesaune republikánus, ki maga is miniszter candidatus volt. Azt mondja az elnökről, hogy az egész minisztetkrizis alatt azt a nagy jellemű szilárdságot és hazafias odaadást tanusította, mely minden jó polgárt megerősíthet a bizalomban iránta. A mérsékelt politikai programot nem ő utosította viszsza. Az ellenzés azon párttól jött, mely nem tudta elszánni magát, hogy kilépjen a negázzio kétségbejítő politikájából. Az akadály egyedül a legitimisták politikája; mert tudják, hogy meghasonlások az országgal kiengesztelhetetlen. Ezek egyik különje az „Union“ dicsekedve pártja viselt dolgaival, idézi, hogy ez tartotta sakkban a directoriumot, a császárságot, Lajos Fülöpöt, s a 48-ki köztársaságot is; de elfeledi idézni azt is, hogy e párt tulzói, nagyban előmozdították XVI. és XVIII. Lajos és X. Károly bukását, azaz saját elveiket. Lehet félni, hogy e végzetes szolgálatok sorát ismét egy szerencsétlenséggel készül tetézni a párt: megfosztván a nemzetgyűlést azon képességtől, hogy a köztársaság elnöke mellé a rendes kormányzat menetéhez okvetlen szükséges két törvényhozó testületet szervezzon. Nyilatkozatát ezen ohajtással végzi be: a vörös radikálisoktól, kik szétépik a vihar lánczait, s a fehérektől, kik elzárják a révet, Isten óvja meg Francziaországot. — Mi sem kívánhatunk jobbat édes hazánknak.

— **Spanyolországban** az Izabella hivei kötöttek nagy reményeket, a bonapártisták győzelmeihez, azon hitben, hogy a francia császárság Izabellát is visszahelyezné. Természetes, hogy bonapartismus újabb győzelmei a carlista táborban épen ellenkező hatást tettek. Itt különben a fők között folytonos viszongás ütötte föl tanyáját, mindazonáltal, az újabb táviratok arról hoznak tudósítást, hogy a Carlisták a republikánus csapatokat visszavonulásra kényszerítették.

— **A Hohenzollern** jelöltség még mindig tartja magát, most positiv, majd negativ alakban jelentkezve. Ezt illetőleg érdemesnek tartjuk a porosz félhivatalos lap „Nat. Ztg.“ következő sorait idézni: „az ember nem tudja, mi fölött csudálkozzék inkább, a tudatlanság vagy haszontalanság fölött, hogy egy porosz vagy német herczeg lenne kiszemelve illetékes helyen, a Spanyol trónra A hirtelleggé jellemzi az hogy mintegy commandó szóra, mindenfelől terjesztik, komolyan foglalkozni e tárggyal, valóban azt jelentené, hogy több sulyt fektetünk a dologra mint érdemli. Legyen bármint, mi biztosan tudjuk, hogy német részről nevezetesen a német kormány részéről, ily vállalat a legcsekélyebb támogatásban sem részesülne és hogy semmi

sem történt, a mi azt támogatta volna.“ Végül nevezett lap a német trónjelöltségről Spanyolországban elszort híreket, tervszerűleg roszakaratu manovernek nevezi, mely-czélja szétszorni Európában a békételenség és nyugtalan-ság mavait.

Vegyes hírek.

— **Következő vég tárgyalások** vannak kitűzve a m.-vásárhelyi kir. törvényszéknél június 11-re: Tamási Ferencz s társai lopás bűnügye; június 12-re: Kaesó Gáspár s társai lopás bűnügye; Bertlef Tamás sikkasztás bűnügye; június 13-ra: Sándor Imre sulyos testisértés bűnügye; Bauer János sikkasztás bűnügye.

— **Szombatra viradólág**, reggeli két és három óra közt a vészharang kongása zavarta fel a nyugvó közönséget. A tűz a temető utczában volt, hol a helyi ref. egyháznak egy háza, a segély odaérkeztekor már egészen lángban állott. Az épület egészen elhamvadt, de a veszély tovább terjedése megakadályoztatott.

— **Márkus Márk** sörkertjének ünnepélyes megnyitása mult kedden volt. A helyi első zenekar, Pongrácz karnagy vezetése alatt működött, a hely szépsége, az idő kellemé daczára csekély számú mulatozók előtt.

— **Fogarasi Mihály**, erdélyrészi r. kath. püspök e. hó 2-án szerencsétlété városunkat becses látogatásával, hol minden hivatalos fogadtatást mellőzve d. u. $\frac{1}{2}$ 5 óráig időzött. Innen Teremibe, Dicső-Sz.-Mártonba és Szőkefalvára, s több kikülfümenti helységbe utazott, honnan a jövő hétfőre, — ha a körülmények nem változnak — megint városunkba tér vissza ő exiája, hogy a bérnialást elvégezze.

— **A helyi „P. Dalárda,”** jelen hó 14-kén — vasárnap — Rákosi-féle „sörház kertben,” saját pénztárának a javára „dallal összeötött” tánczvigalmat rendez.

— **Öleső zeneművek:** Bekül dett a Fellegi Viktor által szerkesztett Apollo című zeneműfolyóirat ez évi 11. 12-ik kettős száma. Tartalma: 1) Potpourri-Lecocq „Mamsell Angot” című dalművéből vett dallamokból 2) La belle capricieuse, (morceau de salon.) par Charles Laveaux. 3) Bucsuzó és andalgó Lavottától, zongorára alkalmazta Wachtel Aurel. 4) Két kedvelt népdal: I. Ez az utca végig sáros. II. Csókja édes mint a méz. 5) Koldus ének. Szövege Arany Jánostól, zenéje Ögyektől. — A borítékou: A zene történelme, Kapi Gyulától. — Vegyes. — Zeneműjegyzék. Előfizetési ár egészévre (mintegy 100 válogatott zeneműre) 6 frt, félévre 3 frt. A jelen kettős-szám ára külön 1 frt. Az előfizetés vidéken legezélszerűbben a postahivataloknál postautalványozás útján eszközölhető, Pesten Grill udv. könyvkereskedésében, dorottya-utca; Budán az „Apollo” kiadóhivatalában, iskola-utca 681. sz. a. Minden eddig megjelent szám és kötet folyton kapható.

Dürüczkölő.

Az „Alföld” című lap egy hazafiatlan német lapra hívja föl a figyelmet, mely Bonnaz Sándor, Bach idejebeli püspök főpártfogása alatt áll. Mint az „Alföld” írja, ama lapot Grosz József jézsuita növendék szerkeszti, s adja ki Temesvárt „Landbote” czimen. A csanádi pap növeldeben szerkesztette német zuglap, nemcsak a legvastagabb ultramontanizmussal butítja a délvidéki jóhiszemű német pörnépet; hanem szemtelen henczeggéssel ocsárolja mindegyre a magyar intézményeket, törvényhozásunk életét, alkotmányunkat, nemzetünket. A hitvány jézsuita hazug lap még mindég „Bánátnak” czimezgeti a délmagyarországi megyéket, sőt egyik minapi számában, midőn dynásztiank családi ünnepéről újságot, önérzetes phlegmával biztosítja az „osztrák császárt,” hogy „Ausztia népei” részvéttel osztoznak az uralkodó ház örömeiben. Nevezetes, hogy a Lonovics és Csajághy idejében hazafias magyar szelleméről országszerte kitűnőleg ismert csanádi papság, ezen olcson árult német szemetet, nemcsak vásárolja, hanem buzgón terjeszti is. Aztán csodálkozunk a szászokon!

*

A Bethlen-főtanoda hivatalaikból elmozdított gazdasági tisztviselői közül egy már állomásba jutott. Alsó-Fejérmegye közelebbi közgyűlése a főtanoda volt erdőszt Kovács Gyulát, megyei főerdőszász választotta. A főerdősz ur, — mint ország-világ tudja — hűtlenség vádja miatt, kereset alatt áll, még csak az atyafiság foruma előtt van purifikálva. Vajjon, ha a vizsgálóbizottság reásütí a hibást, mit mond a közvélemény e választásra, és mit mond majd a miniszter? Sokba mernénk fogadni, hogy a miniszteri leiratban majd benne lesz e passus: önöknel Alsó-Fejér nemes képviselői! pogányul foly a gazdálkodás!

*

*

*

*

Egyik nagyságos jóakarónk, a mint hallottuk, patronusunk előtt azzal vádolt el a „napokban, hogy mint újságírók, igen felekeztesek vagyunk. Nagyon lekötöleaz vala minket nagy ságos jóakarónk, ha megmondja: hogy tulajdonképen melyik felekezethez tartozunk, mint olyanhoz; hiszen, hogy egyebet ezuttal ne említsünk az „Egy pápista” szerint vallásunk sincsen. . . Bátrak vagyunk kijelenteni, hogy mi más ideális gazdát a meggyőződésünk szerinti szabadságnál, valamint nem ismertünk el eddig, nem fogunk elismerni ezután sem. És éppen ezen, a végletek által elárult szabadság nevében vertük vissza az „Egy pápistát”-nak civilizizáció, szabadság és végelemzésben államellenes nézeteit; azon szabadság nevével parittyáztuk le a középkor nézetek nehéz fegyverzetébe öltözött lovagot. Mi állhatatosan is hisszük: hogy a ref. consistorium ama nagyságos tagjának nem a fáj, hogy az „Egy pápistát” megdürüczköltük, hanem praeomennel gazdag nevéhez még az ultramontant is meg akarja szerezni. Auch gut. Csak azt nem tudjuk: hogy aztán a természetvizsgálók vándorgyűlésein, miért szokott oly nagy garraal fészkelődni?

*

*

*

Az a mi tisztelt jóakarónk még vallásháborítással is denuncziált bennünket princípálisunk előtt. Az érdeemes olvasó tudja: hogy polémiánkat az „Egy pápista”-val nem mi kezdtük: az „Egy pápista” rohant meg minket, azt kívánta, hogy Ledochowskinak nachtmusikot vigyünk börtönablaka alá; aztán hogy a rozsnjóí püspöknek kézcsókolására siessünk azon bölcs tanításáért: hogy a lélekismeret szabadsága nem létezik, e mellett még azt vetette szemünkre, hogy hazugok vagyunk. Mi ezen ultramontan követeléseket visszautasítottuk, azért hogy hazugoknak mondott, elégtételt követeltünk, melylyel azonban az „Egy pápista” maig is adósunk. Dióhéjba szorítva ez a historiája a mi vallásháborításunknak. Már mi azt kérdezzük dr. Knöpfler Vilmos urtól: hogy mi célból látogatja oly nagy szorgalommal a természettudósok vándorgyűléseit, ha még azt sem tudja: hogy az ultramontanizmussal szembeszállani — nem vallásháborítás; ha nem tudja, hogy napjainkban az ultramontanizmus élet-halálharcot izent az államnak, a küzdelem javában foly látható és titkos, nyílt és alattomos fegyverekkel, s hogy mindenkinek kötelessége a harczoló felek valamelyikénél pártállást foglalni. Az ellenünk tett denuntiatióból az tűnik ki, hogy az érdeemes doctor ur azon nézetben van: miként a „Jogász-egylet Közlöny”-ének nem az állam, hanem az ultramontanizmus pártjára állani, a kötelessége. Tette legyen azonban bármily ékesszólással és erős érveléssel e demonstratioját, nem hisszük, hogy tisztelt princípálisunktól, a „jogász-egylettől” a következő rendelet érkeznék szerkesztőségünkhöz: „Miután dr. Knöpfler Vilmos híres természettudósunk a természettudományokból meritett czáfolhatatlan érvekkel meggyőzött bennünket aziránt, hogy a nagy küzdelemben, mely az állam és ultramontanizmus közt foly, egyletünknek az ultramontanizmus pártjára állani kötelessége: ezennel rendeljük a szerkesztőségnek, hogy összeszedvén kulespuskáit menjen által az ultramontanok táborába, s tartsa kötelességének még meglévő tartalék puskaforát az ultramontanizmus szolgálatában puffogatni el, mert dr. Knöpfler Vilmos ur czáfolhatatlan érvei szerint, egyletünk csupán ez oldalon küzdhet, a mivelttség felvilágosodás és civilizizáció érdekei mellett.” Még egyszer mondjuk: nem hisszük, hogy a princípálisunktól ilyen parancsolatot nyerjünk.

*

*

*

— Igaz-e kedves urambátyám, a mit a városon szelében beszélnek, hogy az a minapi eczetes bor urambátyámnak a torkára forott volna?

— Oda akarnák biz azt forrasztani kedves uramöcsém, ha hagynám magamat.

— Furcsa világban élünk kedves urambátyám. Azt mondják, hogy korunk az egyenlőség kora, pedig még a kocsmárosok közt sincs tökéletes egyenlőség. A méltóság kocsmárosok azt hiszik, hogy ők különb agyagból vannak gyurva, mint az a canaille: a fogyasztó publicum, a miért ez utóbbi tartsa szerencséjének még az eczetet is a méltóság kezéből. A Jézus Krisztus nagyobb ur volt, mint az a fogyasztó csöcselék, s még őt is eczettel itatta a zsidó nép, hát mi miért ne ihatnók meg az eczetet?!

— Történjék bármi kedves uramöcsém, míg a jogász lap szerkesztője leszek, nem mondok le azon jogomról, mely pénzem után megillet, hogy nyíltan szemébe mondhassam az eczetes bort áruló kocsmárosnak (még, ha méltóság ur is árultatja azt a bort,) ha az őn bora eczetes: hát akkor öntsön vele salátát, de ne kívánja az én torkomba önteni.

*

*

*

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésében az 1874-ik évi május 27-én és következő napjain következő ügydarabok adattak elő.

II. Tanács polgári ügyekben.

(Vége.)

Szolga Miklós k. t. r. b. által,

Jancsó Dániel özv. Szász Károlyné Jancsó Mária s társai e. fekvők, Blumenfeld Saul Gregerson s társai e. közös okmány előterjesztése, Pap János ifj. Pap József e. som. viszh. Todoru Deian Maxim Dacanu e. som. vh. Opriczia Irimia Vinkler Mihály e. 14 frt s járuléka, Dezső Mózes, Czárán Stefán a Gligore s t. e. 24 frt s jár. Pászka András Pál József e. 5 frt, Dénes Lajos Zsigmond Pál e. som. viszh., Kánya József László Elek e. 49 frt 50 kr, Csik-szépviz és Borzsova községek Cs.-Sz. Mihály község e. régi határ jelek, Balázs Anna Karda Mátyás és Szvoboda Péter e. igény i. p.

Istvánfy Pál k. t. r. b. által,

Véber József Schobeln Károly s t. e. 880 frts jár. ifj. Balázs István id. Balázs István e. gondnokság alá helyezés, Lebu Dumitru Pantiu Constándin e. 5 darab arany, Depner Mihály Falschessel János e. 389 frt kártérítés, Krausz Mihály Achim Nicolai s t. e. 120 frt kártérítés, Keresztes Ferencz s t. Nagy Sámuel e. 10 frt, Ozdi György, mint kiskoru Kovács Ferencz gyámja, Tóth János s t. e. 29 frt 40 kr, Márís Macharia Avrameszk Nyisztor e. 9 frt 80 kr i. p.

Illyés Károly k. t. p. bíró által.

Deák György Szörtssei Benedek György s t. e. 81 frt 41 kr, Mátyás Tamásné Pávai Bene Mihály e. 28 frt, Botta Lázár Deák György e. 48 frt, Bivigen József Lobstein Antal e. 2 frt 80 kr, Boász Károly csödtömege Csucs József e. 99 frt 19 kr, Veisz Károly Rotár Juon s t. e. 5 frt, Rácz Jakab Pap Mozes e. 10 frt, Kimpián Dumitru Nagy Sándor e. som. viszh. Bontrina Márton Jasik George e. 120 frt, Steff Dávid Steff Juon e. som. viszh. Rádu Stefán Isacu Toma e. 6 pár ezüst kés, Tiu Vasília Mácove Juon e. hozománv, Kosa Mihály Datcu István e. 23 frt, Bogdán Kristóf Nagy Ezeiás e. 40 frt 79 kr, Lisznyai Prasmári Simonné Bálint Bertalan e. birt. háb. Csergedi Jánosné Bab Juliánna, Rácz Péter s t. e. ingatlanok i. p.

III. Tanács bűnügyekben.

Nagy Samu k. t. r. b. által.

Kokreon Juon sulyos testisértés, Rottenberger János csalásérti, Schaser Márton Bontos sulyos testisértés, Zolde István tulajdonbiztonság, Nyisztor Vasília tolvajság, Kesselgrüber Ignác testisértés, Geczi Györgyné becsületsértés, Streidfort János lopás, Heipkoll Károly becsületsértés, Hermán György becs. sért, Konuza Anna testisértés i. b. ü.

Vajda Simon k. t. r. b. által.

Besán János rablás, Zereág Jósif tolvajság, Varga Mihály felségsértés és nyilvános erőszakoskodás, Moldován Nicolai rablás, ifj. Tavasz Lajos s t. nehéz testisértés, Heczegán Sofron s t. Seibriger József kihágásos testisértés, Dénes Áron s t. tolvajság, Hencz Amália kihágásos, Bodó Albert s t. becsületsértés, Theiszler Mihály becs. sértés, Popa Andronik testisértés Sdirea Antonie testisértés Miklós Ferencz s t. tolvajság, Dömsödi József vadászati kihágás i. b. ü.

Spech Adolf k. t. r. b. által.

Magyar Pál család, Hannesek Józsefné becsületsértés, Kingián Ilia s t. lopás, Stefán Chirka s t. rablás Oprisel Stants lopás, Lazia Lazia becsületsértés, Gyenge Rachei s t. becsületsértés, Nica Vaszi Dánts sulyos test. sért. Marosán Juon becsületsértés, Barabás Károly becs. sért. i. b. ü.

Sztoyka Antal k. t. r. b. által.

Campean Juon sulyos testisértés, Szentes János becsületsértés, Neágoe Sándor testisértés, Lupu Macaveiu testisértés Gvitta Romulus becsületsértés, Horgos Sámóile s társai testisértés Rádu Pétru testisértés, Galuska Áron s t. sulyos testisértés, Chiforu George lui Lascucz becs. sért. Petrucz George s t. testisért., Josif a Cuti Strimbului testisértés, Blága Pelágia becsületsértés, Kristoloveán Mária becsületsértés Votitz Juon közbiztonság, Sztrava Juon l. Lázár s társai ellen lopás iránti bűnügyök.

Gruz István p. b. által.

Oltyán Petra testisértés, Székely József testisértés, Rákosi Lajos becsületsértés, Buta György tettleges bán-

talmazás, Jenciu Simion lopás Nagy Ezeiás becsületsértés, Fernolend János és Guist Urbán testisértés, Lőfi Elek s társai testibiztonság, Oprinka Juon s t. testisértés, Nyiszle Kosztán testisértés, Fenesiánu Simion Roth Mihály becsületsértés, Jakab Andrásné becsületsértés, Mátyás Péter s társai testisértés, Jereu Nicolai lopás i. bűnügyök.

Mégai Ferencz potbíró által.

Galea Nicolai nyilvános erőszakoskodás, ifj. Sándor Ferencz emberölés, Száva Vaszi s társai rablás, Marginean Gligorás gyilkosság, Bocskor Ferencz becsületsbiztonság, Campian Juon becsületsbiztonság, Szilágyi Mihályné s t. becsületsbiztonság, Mirczinszki Antal becs. bizt. i. bűnügyök.

IV. Tanács urbéri ügyekben.

Antalti Gábor k. t. r. b. által.

Hét szász bírák Galis községe e. legelő elkülönítés, hét szász bírák Vale községe e. legelő elkülönítés, hét szász bírák Sibiel községe e. legelő elkülönítés, hét szász bírák Galis községe e. erdőszabályozás, hét szász bírák Szelirtya községe e. erdőszabályozás, hét szász bírák Boicza községe e. erdőszabályozás, hét szász bírák Porcesed községe e. erdőszabályozás, hét szász bírák Porcesed községe e. legelő elkülönítése, hét szász bírák Tiliska községe e. legelő elkülönítése, hét szász bírák Sibiel községe e. erdőszabályozás, hét szász bírák Boitza községe e. legelő elkülönítés, hét szász bírák Tiliska községe e. erdőszabályozás, hét szász bírák Porcesed községe e. legelőelkülönítés i.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélőtábla nyilvános ülésében az 1874-ik évi június 8. és következő napjain, következő ügydarabok adatnak elő.

I. Tanács polgári ügyekben.

Binder Mihály k. t. r. b. által.

Beer Fr. Mihu J. e. vételár, Bukur V. Herlia V. e. adósság, Szebeni Péter s t. Bokor P. e. haszonbéres birtok visszaadása, Prisku N. Szingács T. e. fekvők iránti perök.

Ferencz Károly k. t. r. b. által.

Fehér Zsigmond s társai Fehér István e. végrendelet érvénytelenítése, gr. Rédey Sofia gr. Rhédei István e. 19950 frt, Hohn Mária Csürös Andrásné s t. e. zárlat, Udvarhelyszék árvaszéke Császár József e. 1020 frt, Beteg Sándor Fodor Ignác e. zálogos birtok, Barra Juliánna Sándor Miklós e. 210 frt, Máriu Nicolai s t. Arouschu Mór e. 132 frt, Kelemen József mint Kelemen Róza gyámja Péter Ferencz e. ingóságok, Kis Katalin Grünspán József s társa ellen igénypere iránti perök.

Csergedi János k. t. r. b. által.

Bukuru Serbán s t. Pesicu Nikolai e. fekvők Fulga Juon Mária Fulga Samoilla e. ingatlanok, Siuvada George s társa Sinvada Danila e. fekvők, Serbán Jánosné Fleischer János s t. e. ingatlanok, Volf Sámuel árvái Bretter Dániel e. 2323 frt 61 kr, Vaida Nicolai Roba Nicolai l. Petru e. 84 frt, Juon Bukar Langa Kozma Jakab e. 40 frt, Fratila Maftain Pecuráriu Ilia e. 150 frt, Pecurarie Ilia Fratila Maftain e. 55 véka törökbuza Nicolai Berberec Tartler Koárl e. som. viszh, Demetriu Adam s t. e. Meise Mosion e. 344 frt 106 frt és 23 frt és 75 kr, Pánter Ispász Ana George a Blaquiliu e. 49 frt, Berindei Petru Kosmucz Juon Parpara e. 9 frt, Ganea George Badilla Juon e. 3 frt s jár. i. p.

(Vége köv.)

Bécsi tőzsdei árkelet.)

(Június 5-én.)

5% metallique	69.55
5% nemz. államkölcsön	74.90
1860. államkötvény	107.25
Bankrészvénny	9.84
Hitelrészvénny	219.75
London	111.35
Ezüst	10575
Arany	—
Napoleon arany	8.92
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	74.25
" " " temesi	73.—
" " " erdélyi	71.25
" " " horvát-slavon	73.10

Felölös szerkesztő:

MENTOVICH FERENCZ.

Főmunkatárs és a jogi rész vezetője:

Kuti Albert.

HIRDETMÉNYEK.

(31)

2—3

Hirdetmény.

Miután e szabad királyi Maros-Vásárhely városában eddigelő fennállott első építkezési társulat minden sikerre vezetés nélkül feloszlott, mély tisztelettel bátor alólírt köztudomásra juttatni, hogy ő már ez idő szerint külön, önállóan vállal el bárkitől is építkezési munkákat; s felkéri az eddig is külön vele dolgoztató s építettő minden t. cz. urakat szives pártfogásuk iránt, méltóztassanak őt más építeni avagy építtetni kívánó uraknak felajánlani; igérvén maga részéről mindenkinek pontos, szorgalmas, kíváncs és nem tulzott szabott árban — s nemcsak itt helytt Maros-Vásárhely szabad királyi városban, hanem Erdélyország bármely vidékén is a legnagyobb tisztelet melletti szolgáltatát.

Egyszersmind tudatni kívánja a mélyen tisztelt közönséggel, hogy egy 2 számmal jelzett s csakis egy év óta használatba vett nagyon jó belszerkezetű Wertheim-féle eladóvá szánt kaszszája van, a melynek ára felett alólírtnál értekezhetni. Klastrom-utczában, 935. sz. a. házánál.

Lobenschusz Ágoston,
kőmives-mester.

Vizsgálatok meg mindent, s tartásat meg a jót.

(1)

(9—12)

Számtalan esetekben jónak bizonyult s orvosi tekintélyek és magánosak tanusítványai által kitüntetett gyógyszerek.

Dr. Miller móhnyövény-nedve.

Leghathatós szer köhögés, mellhurut, nátha, nyálkásság, rekedtség, kezdődő tüdővész, s a gyemekek számárhurutja ellen; ezer meg ezer esetben bebizonyulva. — Egy eredeti üveg tégely ára, használati utasítással 3 nyelven 50 kr. o. é.

Miller óvbalzsama görcsök ellen.

Törvényes vegytani elemzés szerint 1868. április 8-ról a növényország leghasznosabb neimeiből a legszorgalmasabban készítve, erősítő és üdítő hatásánál fogva messzire kitünőleg ismerve a gyomor és végbél nyálkássága, emésztéshiány, gyomorgyengeség, görcsös gyomorbaj, vérhas, puffadás és kólika-fájdalmak ellen. Ezenkívül leghathatós és legerősebb szer hosszas és kimerítő betegségek ellen. Egy nagy üveg ára 1 frt 50 kr. kisebb üvegé 80 kr.

Valódi minőségben a következő raktárakban kapható: Maros-Vásárhelytt Bucher M. kereskedőnél, Aradon Tonts és társánál, ugy Prener W.-nél, Balásfalván Schissel K. gyógyszerésznél, Beszterczén Kelp F.-nél, Baróthon Lititzky M. gyógyszerésznél, Szászvároson Rekeri gyógyszer., Gyulafehérvárt Boos K.-nál, Csikszederán Leicht F.-nél, Forgarason Steinburg L.-nél, Gy.-Ditrón Szathmári L.-nél, Gy.-Szt-Miklóson Fröhlich F.-nél, Brasóban Jekelius Nándor, Kugler Ede, Száva gyógyszerészek és Galtz G. kereskedőnél, K.-Vásárhelytt Lukács F.-nél, Kolozsvárt Binder K. gyógyszerésznél, Kovásznán Mehlik és Imre, Modgyesen Hinz A. gyógyszerésznél, Szász-Régenben Dietrich S.-nál, S.-Szt-Györgyön Csuttag és társánál, Segesvárt Teutsch I. B., Szamos-Ujvárt Csauz J.-nél, Temesvárt Weszely M.-nél és I. Peiher gyógyszerésznél.

Használati utasítás mindegyik szerhez három nyelven

Nyomttta Imreh Sándor Maros-Vásárhelytt az ev. ref. főiskola gyorssajtóján 1874.